

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי־משנה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך תבנית: אחרון צור
סילבי קשת
הכתב הראשי: צלם המערכת: יחדה זעירא
שרנא הרניל

הברי המערכת: איז המערכת אחראית עבור תוכן המודעות...
הצייר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעכדה: שמואל כתרור

רח גליקסון 8 תל־אביב, טען המברקים.
'עולמפרס' ת. ד. 136, סלפון 26785.
תמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

העתון הנקרא ביותר במדינה

צברית אופירה ארז

עבוד שבועיים, ב-4 באפריל, תוכל להכיר אישית את שלוש הצעירות שזכו בתוארים של צברית '56 וסגנוניתיה. באותו מעמד, שתקיים בבית ציוני אמריקה, יוענקו התוארים רשמית, וגייע לסיומו השלב הראשון של מיצצע זה.

המזר הוא ששלב זה התחיל, למעשה, עוד לפני למעלה משלוש שנים. אז צץ ב' מערכת בפעם הראשונה הרעיון לבחור בצעירי דה ישראלית, שתאפיין את החן המקורי של בת־הארץ, ותהנה מחאה חיה נגד פולחן ה' זוהר הכוכב המובא מן החוץ. אפילו קבענו אז את התואר ומייננו את רוב חברי הוועדה הציבורית שחרצה את דינה השבוע.

מדוע נדחה המפעל זמן כה רב? פשוט היה חסר לנו הבטחון העצמי. לא היינו בטוחים כי הציבור הרחב יקבל את הרעיון ב' רצינות ובאהדה, תחת לראות בו עוד מיצצע חשוב מדי מכדי שגשג בליציון בקלודרעתי. בינתיים התבגר העולם הזה, ואחרי שורה ארוכה של מיצצעים ציבוריים שהיכו גילום נאלצים גם יריביו המושבעים להודות כי ה' עתון הוא גורם ציבורי ממדרגה ראשונה. ראינו את השעה כשרה, וגם הרגשנו בצר רך פנימי להציב כמה סמלים חיוביים ומעורר דדים מיל כל אותם גילוייה האפילה שגאלצנו לטפל בהם.

רק דבר אחד השתנה: הרעיון היסודי כלל גם את בחירתו של צבר, בצדה של הצברית. טרם העזנו לבצע רעיון זה, הדבר בלתי רגיל מדי אולם בשנה הבאה, או בעוד שני חתים, נגיע גם לזה, ונציג לעיני העולם את הגבר העברי החדש, היוצר והכיבוש, בצד הצעירה המבטאה את חן הארץ.

מטרת המיצצע הוגדרה עם פתיחתו כך: 'אין זאת תחרות למציאת הטיפוס המצטיין ביותר מכל המובנים. אין הכוונה להציב דובר מה אישית אשר רק קומץ קטן של צעירות וצעירים יוכלו להגיע לרמתה. השאיפה תהיה למצוא טיפוס שיתיה אופייני לכל אותו חלק בנוער השואף למטרות חיוביות, והמבקש להגשימן בחייו הפרטיים, הקשור עם הארץ והמשק את החינניות הטבעית של הדור.'
דומני ששלישיה זו — המירה־החילת, ה' אחות והתלמידה־הגדנציע' — ממחישים עך רזון זה. שלושתן נגאלו במקרה: תמונה של אופירה נבחרה במקרה מונון קרימה של תצ' לומים של הצלם ארדה, שעה שאחד הכתבים ביקש תמונה סמלית לשער הפתיחה. עלמה נתגלה עלידי חברת־המערכת שעה ששכבה בבית־ההולים לילדותה, וכלל לבחון את ה' אחיות בצירה היעילה ביותר. גורית עשתה רושם מקורי עז בסרטיה, נמצאה בנקל. אני מקוה שבחירה זו, עלייר ועדה כה רצינית העומדת מעל לכל תקלות הפרוטקציה, תרכוש גם את אמונן של הבנות שהיססו ה' פעם. כי החיפוש אחרי צברית '57 יתחיל מיד עם גמר ההכתרה של צברית '56.

צברית אופירה ארז

סגנית נורית יעקבסון

אני מקוה בשופטים. איך הצליחו לבחור סופית מתוך ששן כזה של אפשרויות? אופירה נראית לי צברית אמיתית, מפולפלת וממולחת, אבל גם נורית היא טיפוס מקורי מושלם, ויש הרבה דברים חיוביים בעלמא.

סגנית עלימה רמת

היה היה גבר צעיר, 'אנא, תני לי ידך' הוא הפציר, 'יקירה, אהבתך!' את עיניך, את פיך! ובעיקר — את אחיך, השגירי!

מכתבים

מכחי סתים

הבריו של העורך במאמרו המכחי הסתים (העולם הזה 888) נראו לי מאד. אם כי המשפט 'ללחם מכפסים ובכאפצעים מהפכניים במשטרים הערבים העוינים' עשו עלי רושם כאילו ריח מלחמה — מונעת או לא — נודח ממנו.

ככל אופן, חיוב השבועון, יחד עם קוראיו, להקי דיש זמן ומקום לימוש הדרך הרביעית, מבחינה רעיונית, בשתי דרכים: (א) מציאת האופקים החיוביים, ההצעות הקוני קרניות לניהול מדיניות שתבליט את האמת הד עמקה שארצנו היא חלק מהמרחב והמעולם של אפריקה ואסיה; (ב) ביקורת מתמדת, המומטרת ככא צולבת על כל התוסעות המדיניות, החינו כיות והתרבותיות העומדות בניגוד לאותה הנחה יסודית.

יורה מינסברג, בת"ים
התוכנית להשכלות בחרה נראית לי טובה מאד, אולם כדי להגשימה, צריכות גם הארצות השכנות לרצות בה כמובן. איך הן מעונינות בנו וקורותינו, כי המצב הנוכחי נוח לשלישייה. הם מבקשים מביה מכל המעצמות הנרולות ומסויחים את דעת ההמונים מן הכניות האמיתיות.
...שיפוטנינו לעזור לאחת ממדינות ערב ינגוד את האינטרסים של מעצמות המערב, שאינו מי עוניות בכל קירמה העלולה לסלק אותן מן המרחב.

פריחה פרוקנטל, תל־אביב

הגיע הזמן: להכריז על ניטרליות פעילה ולהגשימה הלכה למעשה; להציע הצעות קונקרטיות למען הסדר סופי של כל הכעיות השנויות במחלוקת בינינו ובין עמי ערב; להתחיל במכע שלום רבתי למען רכישת לבם של ההמונים מעבר לנבולות; לבבל את כל שרירי החוקים הקולוניאליים, והי שיפוס הארמוניסטרטיבי המחפיר הנובע מהם; להפנין נכונות של עודה ממשית לצרכים המשי קיים של האומה הערבית.

מפלגת הנוער

...ברור כי מצב השחיתות שפשה במדינה חיוב להקרא להתפוצצות בלתי־נמנעת בישוב, והיונם יהיה תנועה! ואם עדיין לא קרה דבר, הרי זה מביה אחת ויחידה: הנוער הוביח בנרות יותר מן המבוגרים.
אילו היה המדינה נתונה במצב תקין יותר מבחינה בטחונית וכלכלית, הרי היה פורצת כאן, הללא צל של ספק, מלחמה פנימית כמלוא מוכן ומלוי.

דודה, תל־אביב

אירא, או שאנשים הנונים, כמו עורכי העולם הזה, ינטשו את שלחנם ויקחו את הענינים כי ידיה, או שיפוס פניאר ישראל ויקום תנועה פאשיסטית, כי המצב הנוכחי לא יוכל עור ל' הימשר!

קלמן בריל, ירושלים

הרעיון להקים חוגי קוראים, שהמערכת תוכל להתייעץ אהם ושיוכלו לתת עורכי ציבורי מוצק לפעולותיה הנוערות, קוסם לי מאד. זה שנים אחרים אני רואה את עצמי שיד לנה כזה שאינו ידע, ואני מרגיש שדעתי מודחנת לחלוטין עם דעות המערכת. אני מתאר לי שיד מאות, ואולי אלפי קוראים באותו מצב.
האם לא הגיעה השעה שנמצא איש את דעה? שלמה רונקורקני, תל־אביב

אופירה '56

חיתי רוצה לדעת באיזה רחובות רוקרת אופירה ארז, קראקוביאק (העולם הזה 961). אני רוצה ל' הצטרף.

יעקב זעירא, תל־אביב

...בחרה לדוגמה! אהרון גורמן, תל־אביב

אסתר בראון, לוד

...בפעם הראשונה אחרי כל נערות־הוזהר, הוכח כי רופי הישראלי האמיתי עולה על כל החיקר יים המרים.

שולמית מן, רמת־גן

...סמית לחי להולידו... עמנואל נורי, ראשון־לציון

אל מורדך, חיפה

אני מקוה בשופטים. איך הצליחו לבחור סופית מתוך ששן כזה של אפשרויות? אופירה נראית לי צברית אמיתית, מפולפלת וממולחת, אבל גם נורית היא טיפוס מקורי מושלם, ויש הרבה דברים חיוביים בעלמא.

מרץ גלעדי, נהריה

אכן, אין אלה דברים בעלמא. גינספיה

לשלמון הניסים הניספחים (העולם הזה 961) אני מציע שם הולם: גינספחה.

גדעון שמיר, חיפה

מעשה ארע לשאול כל נערך. לפני שאנסה ל'י בוש לך לבה: 'יש לך אח במשרד החוץ?'

ערהת הארץ

צחקנו לא מעט, אני ובני ביתי, למקרא מבחבכם שלא נרדם בהארץ (העולם הזה 960). הנה, נמצא, נעביד, העוואק הנולד המתאונן על השמצה בלתי מיוסנת ועל נניעה בענינים שהם מבחינת סובי יודיצה.
ליום רק לבם מותר להתיקף את הכל ואת בולם ולתאר את מדינת ישראל כפיסת קרקע נאלחה, הטובלת בשחיתות שאין בעולם משלה? מה הרעש והרזון, אם נמצא אחד שעתה שונה

בענין מסויים מדעתכם? ...לכולם של עשרת ה' קבים של יושר ואמת שירוד לעולם, לרחוב גליקסון 8 ירדו?

ש. ר., משק יגור

אני קורא הארץ זה 15 שנה וראיתי בו המיד נכבד דמוקרטי חשוב כאשר הוא העתון היומי המיד בלתי־תלוי היודי, שאמנם איננו מצטיין המיד באובייקטיביות מוחלטת, אך אפשר להניד כי הוא יותר אובייקטיבי מכל עתון אחר. יכולת לקרוא בעתון זה דברי שבח לממשלה נגם דברי כקורת קשה, בימן שתנונים אחרים תארו ה' ענינים תמיד בצבע אחר, אלה הכל שחור, ואלה הכל לבן.

אך חוששני כי בזמן האחרון נשתנה משנה ב' מערכת עתון זה, ויש להצטער צער רב אם אמנם יפסיק הארץ להיות עתון אובייקטיבי באופן יחסי... אינני שיה ואף פעם לא השתייכתי לחסידי העולם הזה, אולם כפולחנא בין הארץ והעולם הזה הצדק הוא, לפי הרגשתי לצד העולם הזה.

אברהם אבישי, תל־אביב

...לדעתי, כמעט כל קוראי הארץ ובמעט כל קוראי העולם הזה קוראים, כמוני, את שני ה' ענינים גם יחד. ההסתה הדרדית שלכם הורסת אותי: המחצית הארצית שלי לוחמת במחצית העולמית־הזהית שלי, ולהיפוך. בכל רגע עלולה לצרוך בקרבי מיתר־אנרופים.

יורה מינסברג, בת"ים

יכרזו הקורא ב'ועמי על ראשו כעל אזור מפורז, יתן לו להכריע במאבק.

...ותישחת הארץ לפני האלילים ותימלא הארץ חמס. וירא אלילים את הארץ, והנה נשחתה... (בראשית, ר)

יצחק הלוי, ירושלים

...ויאמר יוסף: ...עדות הארץ באתם לר' אמת! (בראשית, מ"ב).

ישר כוחכם על מאבקכם המתמיד לצד היושר

הצדק, עוד יבוא היום ויקום ישובנו בקריות. 'דיו' כלפי משעברינו. תחי ויומחכם ומינאל! נגד השחיתות והשפלות. נגד עתונות הברנית ה' מסכה על המשך ומחפה עליו! מבייח, וממיתח חכרי, כמאבקכם! ביו לפני סרי מולדת ומניניהם!

גד, תל־אביב

על (שני) נגידים

לפני זמן קצר הופיעה בעולם הזה (957) תמונה מאלפת מאד. המראה את ראש ממשלת ישראל רוכב על זוג אופניים למשרדו. תמונות דומות של איש צביר בהולנד והדומקט מסנות את תשומת־הלב כי כלי התבורה זה הוא חלק בלתי נפרד מהנוף בארצות אלה.

אצלנו מרובים לדרב על היסכון. צנע שפסמות חיים. אך בין דיבור למעשה ארוכה הדרך. רוקא בומן שיש הברח לחסור ולקמץ בהוצאות, לא התערר עד כה שום נורה ציבורי שיעורר את השימוש באופנים.

היונתן בוקשטיין, תל־אביב

אמת נפתרת

בהעולם הזה (960) בפרכתם עלי שמילות ה' קשורות בהתנגדותו (מדינת ישראל) (העולם הזה 959) — ולא היא. אף פעם לא הצעתי מתרוך כזה לבעייה הערבית בארצנו. אין אני אלא מסביר בכל העינים שמדינה דו־לאומית בי ישראל, שבה 13 אחוז ערבים, הוא כלי מחוק קללה מרובה בחינות, לשני חלקי העמים היושבים בה, ואין לבעייה חמורה זו פתרון אמת, יצוב וצודק, אלא בחילופי אונלסוין בין ישראל וארצ צות ערב. החלטה כשלוים. הבינויות, בכבוד ובפ' צויים בעד רכשו היוצאים.

רקע אדום

קראתי בעיון את אשר יחסם אלי (העולם הזה 960) אל היום לחייל הקרבי, והנני רוצה להבדיר לכם את דברי אינני חושב כי צריך להיות יחס שונה בין חייל קרבי לחייל שאינו קרבי. שניהם משתיים בצורה ולשניהם מניעות אותן החיוביות. לא מניע לחייל, נם שהוא קרבי, יחס שונה כאשר חייל בחיל השרותים.

במספר מחלוקת בחייר, הנני טוען כי חייל קרבי מסבל תנאים וכוונות־יחר מכל חייל אחר, וזה רק כדי להעלות לו את המוראל. אולם כשחייל זה הוא בחופשה, הוא חיוב להיות חייל רגיל, למרות הרקע האדום שלו.

על ציונות ואכזריות

בתנוכם נכתב עליו שאני, 'אכי תורת הציונות האכזרית תובע את נירוש ערבי ישראל' (העולם הזה 959) — ולא היא. אף פעם לא הצעתי מתרוך כזה לבעייה הערבית בארצנו. אין אני אלא מסביר בכל העינים שמדינה דו־לאומית בי ישראל, שבה 13 אחוז ערבים, הוא כלי מחוק קללה מרובה בחינות, לשני חלקי העמים היושבים בה, ואין לבעייה חמורה זו פתרון אמת, יצוב וצודק, אלא בחילופי אונלסוין בין ישראל וארצ צות ערב. החלטה כשלוים. הבינויות, בכבוד ובפ' צויים בעד רכשו היוצאים.

לב אתם ראין

...אין זה נכון כי היועץ המשפטי כחר להשיב על טענותיכם בדבר הצעות החוק על עתות־שקר חקירת עדים בכמה, כה לא היה המשאיש מיוצג וכה לא חיתה צבירה לו חקירת שתי־וערב. הבמה: הריאח מוקלט בקול ישראל.

...שמעת! את כל המשרר מתחילתו ועד סופו. הוא החקים במסגרת התוכנית רכובי העתונות, ולא סתם ראינו מוקלט לא היועץ המשפטי העלה את הנושא. אלא אחד העתונאים השואלים, ומ' מילא לא היועץ המשפטי כחר בכמה זו כדי להשיב, אלא העתונאי השואל. היועץ המשפטי לאחר שנשאל צריך היה להשיב.

עמוס ב'ן־שלום, ירושלים

היועץ המשפטי היה מוכן לשאלה, השתמש בשידור כדי להשיב להאשמות בהעדר ה' מאשימים.

מפא"י ניקים וכלנים

ככל השכנים שלנו תמיד מומינים את העתון, כולם מפא"י ניקים ומשמיצים אותנו, ואימרים ש' תוכנו הוא סתם רכילות ויוק, אבל זה העתון הכי מענין אותם.

ל. אבי, ירושלים